

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δρ. 8

Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ

Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1903. Ὁρεῖ-
λουν δὲ οἱ ἐπιθυνοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὑποῖον ἀπὸ ἐνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ὁ εἰδι-
Ἀγγέλεται κὺς ἀπεσταλμένος τῆς βουλ-
γαρικῆς Κυβερνήσεως κ.

Νάτσεβιτς οὐδὲν ἄλλο ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν Μ.
Βεζύρην ἢ τὰς φιλικωτέρας τῆς Κυβερνήσεως
του διαθέσεις πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ τὰ αὐ-
στηρότατα μέτρα ἃ τινὰ ἔλαβε καὶ θὰ λάβῃ
πρὸς παρεμπόδισιν εἰσβολῆς νέων ἀνταρτικῶν
συμμοριῶν. Προφανῶς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἡ Βουλ-
γαρία ἐπεδιώκει διὰ τῆς τοιαύτης ἀπέναντι
τῆς Τουρκίας στάσεως τῆς εἶνε ἡ ἐξασφάλισις
παραχωρήσεων τινων οὕτως ὥστε νὰ φανῇ ἐν
Βουλγαρίᾳ ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατάρθρωσε νὰ με-
τατρέψῃ τὰς δυσμενεῖς, κατόπιν τῶν τελευ-
ταίων συμβάντων, διαθέσεις τῆς Τουρκίας καὶ
τὸν θ ρ ι α μ ο ν τοῦτον νὰ μεταχειρισθῇ ὡς
σημαίαν κατὰ τὰς προσεχέας ἐκλογάς. Καὶ οἱ
μᾶλλον ἐν τούτοις αἰσιόδοξοι ἀμφιβάλλουν ἐάν
κατὰ πόσον θὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἀποστολὴ τοῦ
Νάτσεβιτς.

Ἀποδεικνύεται ὅμως διὰ μυριοστὴν φορὰν
ὅτι οἱ Βούλγαροι γνωρίζουσι καλλίτερον νὰ ἐκ-
μεταλλεύωνται τὰ διάφορα ζητήματα καὶ ἐξ
αὐτῶν νὰ πορίζωνται ὠφελείας ὑπὲρ τῶν συμ-
φερόντων αὐτῶν καὶ τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκου-
σιν ἐν Μακεδονίᾳ. Περιβάλλονται τὴν λεοντὴν
καὶ ἀπειλοῦσι τὰ πάντα νὰ ἀνταρτίξωσιν ἐάν
δὲν ἐκπληρωθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις αὐτῶν καὶ δὲν
ἐπιτύχωσιν οἱ σκοποὶ οἱ κρύφιοι. Ἀλλ' ἀπέ-
ναντι τῶν ἀνυπερβλήτων κινδύνων ἀποβάλλου-
σι τὴν λεοντὴν καὶ ἐνδύονται τὴν ἀλωπεκὴν.
Τὸ ἴδιον καὶ νῦν πράττουσιν· εἶδον ὅτι οἱ πολυά-
ριθμοι Τσουλῆδες καὶ σταυραετοὶ τοῦ Σαρά-
φωφ αἱ ἐκπεφέντες ἐκ Σόφιας δὲν ἠδυνή-
θησαν νὰ ἐξεγείρωσι τὸν Μακεδονικὸν πληθυ-
σμόν καίτοι πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν μετεχει-
ρίσθησαν πᾶν ἐκνομον καὶ ἀπάνθρωπον μέσον
βόμβας, φόνους, ἀνατινάξεις κτλ. καὶ πρὸ τῆς
ἀποτυχίας ταύτης εὐρισκόμενοι ἀπέστειλαν
τὸν Νάτσεβιτς εἰς Κων)πολιν ἵνα δι' ἀπατη-
λῶν ὑποσχέσεων ἀπαλλάξῃ τῆς καταδίκης
τοὺς κακούργους καὶ ἐγκληματίας οἵτινες ἐν
Θεσσαλονίκῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τῆς Μα-
κεδονίας ἐξετέλεσαν βδελυρὰ τοῦ κομιτάτου
σχέδια. Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν πα-
ριστάμεθα θεαταὶ τῆς τοιαύτης τῶν Βουλγά-
ρων πολιτικῆς. Ὑποθέτομεν ἐν τούτοις ὅτι τὸ
παῖγμα τοῦτο δὲν ἔχει ἴσην ὡς ἄλλοτε σπου-
δαιότητα καὶ ἀξίαν καὶ δὲν θὰ ὠφελήσῃ εἰς
οὐδὲν τὴν Βουλγαρικὴν πονηρίαν, ὃ δὲ Νάτσε-
βιτς θὰ ἀπέλθῃ ἐκ Κων)πόλεως μὲ πλήρη τρου-
δὴν ἀπὸ κενῆς ὑποσχέσεις. Ἡ Τουρκία τὰ πα-
θήματα μεταχειρίζομένη ὡς μαθήματα εἶνε
ικανὴ νὰ ἐκτιμῇ μόνον κατὰ πόσον αἱ ὑπο-
σχέσεις τῶν Βουλγάρων εἰσὶν εἰλικρινεῖς.

Ἐχει πικρὰν πεῖραν τοῦ παρελθόντος, διότι
ἄπασι αἱ πρὸς τοὺς Βουλγάρους γενομένηαι

παραχωρήσεις ἐχρησίμευαν ὡς ὅπλα κατ' αὐ-
τῆς τῆς Τουρκίας. Ἡ ἐν Κων)πόλει ἐγκατά-
στασις τῆς Βουλγαρικῆς ἐξαρχίας ὑπῆρξεν ὁ
πρόδρομος τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου καὶ
τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Βουλγαρίας. Ἡ ἐκδοσις
τῶν βεραιτῶν πρὸς ἐγκατάστασιν βουλγάρων
ἀρχιερέων εἰς Μακεδονίαν ὑπῆρξεν ὑπὸ πᾶσαν
ἐποφὴν λυπηρὰ διὰ τὴν Τουρκίαν. Ἰδοὺ, νῦν, τὰ
ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης, δι' ἧς
καίριον κατηνέγκετο πλῆγμα κατὰ τοῦ ἑλλη-
νικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ Οἰκομενικοῦ Πατρι-
αρχείου. Αἱ βουλγαρικαὶ μητροπόλεις καὶ τὰ
βουλγαρικὰ σχολεῖα ἐστέγασαν τοὺς βουλγά-
ρους τοῦ κομιτάτου καὶ ἐξέπεμψαν αὐτοὺς νὰ
διασπείρωσι τὴν κατὰστροφὴν καὶ τὸν τρόμον.
Ἀπειλοῦσιν οἱ Βούλγαροι νὰ πράξωσιν τὸ ἴδιον
καὶ κατὰ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ βιούντων Ἑλλή-
νων, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι τὸ ἐν Μακεδονίᾳ πολυ-
πληθέστερον ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἀντίκειται εἰς
τὴν πραγματοποιήσιν τῶν σχεδίων αὐτῶν, ἐν
δὲ τῷ Ἑλληνικῷ κράτει καταδιώκονται οἱ ὁ-
παδοὶ τοῦ κομιτάτου. Καὶ ἡ ἀπειλὴ αὕτη
ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς κακούργου αὐτῶν δρά-
σεως, διότι ἐν Ἑλλάδι καταδιώχθησαν ἐκεῖνοι
μόνον οἵτινες ἠτιμάζοντο νὰ εἰσβάλωσιν εἰς
Μακεδονίαν καὶ διατρανῶσι τὴν τάξιν καὶ
τὴν ἡσυχίαν γειτόνου ἐπικρατείας μεθ' ἧς ἐπὶ
τοῦ παρόντος τουλάχιστον ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος
φιλικῶς διάκειται. Ἀλλ' ἐάν οἱ βούλγαροι φρο-
νῶσιν ὅτι δικαιῶνται νὰ προβῶσιν εἰς τοιαῦτα
βανδαλικά μέτρα, οὐδεὶς δύναται νὰ τοὺς ἐμ-
ποδίσῃ· οὔτε θὰ ἐκπλαγῇ δι' αὐτὰ ἡ εὐρύπῃ
καὶ ὁ ἄλλος πεπολιτισμένος κόσμος, διότι
ἐξωκειώθη πρὸς ταῦτα ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐδόλο-
φονεῖτο ἐν Βουκουρεστίῳ ὁ καθηγητὴς ἐκεῖνος
ὁ ἀντιδράσας εἰς τὰ βουλγαρικὰ σατανικά
σχέδια, ἀφ' οὗτο ἡμαλωτίζετο ἡ Μὴς Στόουν
ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ κομιτάτου, ὑπ' ἐκείνων
τουτέστι οἵτινες, περιερχόμενοι τὰ ὅρη τῆς Μα-
κεδονίας ἀποστολὴν, ἔχουσι νὰ διακηρύξωσι
πρὸς τὰ δυναστευόμενα πλῆθη ὅτι εἰσὶν ἀπό-
στολοι! τῆς ἐλευθερίας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Πρὸ πολλοῦ λόγος ἐγένετο περὶ τῆς λύσεως
ἡ ὁποία ἐδίδετο εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐν Μακε-
δονίᾳ κεκλεισμένων ἐκκλησιῶν μας, καὶ καθ'
ἣν αὗται ἐμελλον ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὰς ἑλ-
ληνικὰς κοινότητας Σουλτανικῇ διαταγῇ. Αἱ
ἐκκλησίαι αὗται ἀνέρχονται εἰς δεκαπέντε
περίπου ἐκλείσθησαν δὲ πρὸ τετραετίας ὑπὸ
ἀπατήσεϊ τοῦ Πατριαρχείου διεκδικηθεῖσαι ὑπὸ
τῶν σχισματικῶν. Καὶ κατ' ἀξίωμα Βουλγα-
ρικὸν «μὴ ἀναγνωρίζοντων τῶν Βουλγάρων ὡς
ἐκκλησιῶν τῆς θρησκείας των πᾶσα ἐκκλη-
σία ἐνορίας τινὸς ἀνήκει εἰς τὸ ἀριθμητικῶς
ὑπέρροχον φῶλον». Οὐδέμια ἀκόμη ἐδόθη λύσις
εἰς τὸ ζήτημα, καὶ οὐδεὶς τῶν ἐν Μακεδονίᾳ
κεκλεισμένων ναῶν ἀποδίδεται εἰς ἡμᾶς. Ἡ
βραδύτης αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξαρχίαν καὶ
τὴν ὑποστηρίζουσαν ταύτην Μεγάλην Πρε-
σβείαν ἐν Κων)πόλει, ἐνδιαφερομένην ὅπως ἡ
διακανόνισις τοῦ ζητήματος τῶν κεκλεισμένων
ναῶν ἱκανοποιήσῃ τοὺς βουλγαρικοὺς πόθους.

Οἱ Βούλγαροι, ὡς γνωστόν, διεκδικοῦσιν
ἐν Μακεδονίᾳ πάντα τὰ τμήματα τὰ ὑπὸ χρι-
τιανῶν σλαυφῶνων κατοικούμενα μὴ λαμ-

βάνοντες ὑπ' ὄψει οὔτε τὸ ἀμιγὲς ἑλληνικὸν
στοιχεῖον οὔτε τὸ ὀθωμανικόν. Καὶ διατείνον-
ται ὅτι οἱ εἰρημένον σλαυφῶνοι ἀνήκοντες ἐκ-
κλησιαστικῶς εἴτε εἰς τὰ Πατριαρχεῖα εἴτε
εἰς τὴν Ἐξαρχίαν εἰσὶ «Βούλγαροι». Παραδε-
χόντο λοιπόν, καὶ διακηρύττουσι Βουλγάρους
1) τοὺς ὁμιλοῦντας τὸ ἐφαρμένον καὶ μισοδά-
βαρον σλαβωνικὸν ἰδιῶμα ὀρθοδόξους καὶ εἰς
τὰ ἑλληνικὰ Πατριαρχεῖα ὑπαγομένους ἐκκλη-
σιαστικῶς, 2) τοὺς ὁμιλοῦντας τὸ αὐτὸ γλωτ-
τικὸν ἰδιῶμα, καὶ εἰς τὴν Βουλγαρικὴν ἐξα-
ρχίαν ἀνήκοντας. Μὴ ἀναγνωρίζοντες δὲ οἱ Βούλ-
γαροι καὶ τὸ σχῆμα θεωροῦσιν—αὐθαριέτως
πάντοτε—ὡς παράνομον τὴν ἐπὶ τῶν σλαβο-
φῶνων ὀρθοδόξων δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρ-
χείου, ἣν οἱ Βούλγαροι προσπαθοῦσι νὰ περιο-
ρίσωσι μόνον ἐπὶ τῶν λεγομένων γνησίων Ἑλ-
λήνων. Συνεπῶς καὶ αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλη-
νικαὶ ἐκκλησίαι, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὰς βλα-
χοφῶνους ἑλληνικὰς κοινότητας, πρέπει νὰ πε-
ριέλθωσιν εἰς τὴν ἐξαρχίαν! τὴν ἀντιπροσω-
πεύουσιν τὸ πλειοψηφούν (!) στοιχεῖον. Καὶ
αἱ κεκλεισμέναι λοιπὸν ἐκκλησίαι νὰ δοθῶσιν
εἰς τὴν ἐξαρχίαν. Τοιαῦται κεκλεισμέναι ἐκ-
κλησίαι ὑπάρχουσιν ἐν Νεοχωροῦδᾳ καὶ Λιγκο-
βάνῃ τῆς Θεσσαλονίκης εἰς Βλάδοβαν τῶν
Βοδενῶν, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καστορίας τρεῖς
κλπ. Ἀνήκουσιν ὅμως οὐχὶ εἰς φυλάς, ἀλλ'
εἰς τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας καὶ διεκδικοῦν-
ται ὑπὸ τῶν συμπληθέντων εἰς ὁ μ ἄ δ α ς (καὶ
οὐχὶ κοινότητος) Σχισματικῶν. Μία δὲ φυλὴ
ὑπάρχει εἰς ἀπάσας τὰς κόμας ἐν αἷς εὐρί-
σκονται ἐκκρεμῇ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ἡ
Ἑ λ λ η ν ι κ ῆ, ἥτις διὰ μέσου τῆς βαρβα-
ροφύτου τῶν αἰώνων ἀπολέσασα τὴν μητρι-
κὴν τῆς γλώσσης ὁμιλεῖ σήμερον τὸ μισοδά-
βαρον Σλαυκὸν ἰδιῶμα. Κοινότητες μόνον ὑ-
πάρχουσι καὶ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ λυθῇ κατὰ
τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαιώματα ἃ περὶ κεκτετα
ἐκάστη ἐξ αὐτῶν. Ἀρα τὸ ζήτημα τῶν κε-
κλεισμένων ναῶν δὲν εἶνε φ υ λ ε τ ι κ ὸ ν
ὡς διὰ τοῦ «ἀξιώματός της» χαρακτηρίζει
αὐτὸ ἡ φυλετικὴ Ἐξαρχία ἀλλὰ ζήτημα Ἑ κ-
κ λ η σ ι α σ τ ι κ ὸ ν. Καὶ συνεπῶς δεόμενον
λύσεως συμφώνως μὲ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κα-
νόνας, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια τῆς
Μεγάλης Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα σπουδαίως θέ-
λουσι διακινδυνεύσει ἐν ὑπὸ τῆς Ὁθ. Κυβερ-
νήσεως δοθῇ εἰς τὸ ζήτημα λ υ σ ι ς φ υ λ ε-
τ ι κ ῆ. Κατὰ τὰ δικαιώματα τῆς Μεγάλης
Ἐκκλησίας οἱ ὀρθόδοξοι ναοὶ δὲν ἀνῆκουσιν
εἰς φυλάς ἀλλ' εἰς τὰς ὀρθοδόξους κοι-
νότητας, καὶ ἐλλείπει τοιοῦτον εἰς τὴν αὐτὴν
Ἐκκλησίαν οὕσαν κυρίαν καὶ αὐτεξούσιαν κατὰ
τὴν βούλησιν αὐτῆς νὰ διαθέτῃ τοὺς ὀρθοδό-
ξους ναοὺς. Ἀκόμη καὶ κατὰ τὸν Τουρκικὸν
ἱερὸν νόμον (σερ) μεταβαλίνοντες εἰς νέαν θρη-
σκείαν καὶ εἰς νέαν ἐκκλησίαν ὡς οἱ τιμι-
τικοί, οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ναῶν
οἵτινες ἀνήκουσιν οὐχὶ εἰς τὰ ἄτομα, ἀλλ' εἰς
τὰς θρησκείας καὶ Ἐκκλησίας.

Καὶ ἐν θέλωσι νὰ τελῶσι τὰ τῆς νέας θρη-
σκείας τῶν ἡ Ἐκκλησίας τῶν ὀρεῖλουσι ν' ἀνε-
γείρωσι νέους Ναοὺς. Συνεπῶς καὶ οἱ Σχισμα-
τικοὶ μὴ ἀνήκοντες πλέον εἰς τὴν Μ. Ἐκκλη-
σίαν οὐδὲ δικαίωμα ἔχουσι διεκδικοῦντες τὴν
κυριότητα καὶ κατοχὴν τῶν ναῶν μας οἱ ὁποῖοι
καὶ δυνάμει τίτλων ἀνήκουσιν εἰς τὰς Ὀρθο-
δόξους Ἑλληνικὰς κοινότητας, διότι ἐπ' ὀνό-

— Βρέ, πήγαινε νὰ χαθῇς μασκαραῶ, τοῦ εἶπα ἐγὼ στὸ τέλος, καὶ τὸν ἐπεριφρόνησα καὶ ἔφυγα· μὰ δὲν ἤξεύρεις τί μοχθηρὸς κόσμος εἶνε ἐδῶ τώρα· ὅλο νὰ σὲ πειράξῃ θέλει· κυττάει πῶς κυττάει ὁ ἄλλος νὰ βρῇ τίποτε νὰ σὲ κατηγορήτῃ, νὰ σοῦ τὸ πετάξῃ στὰ μοῦτρα· τέτοια ἀθλία ζωὴ περνᾷμε ἡμεῖς ἐδῶ ἐπέρα. Ζοῦμε στὴν κολασί, αἰωνίως στὴν δυστυχίᾳ, αἰωνίως στὴν ἀθλιότητᾳ.

Ὁ φίλος κ. Γεώργιος Πούτιος δικηγόρος ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν ἐπίμονον πολλῶν φίλων ἀπαίτησιν ἐκπληρῶν δὲ συνάμα ἴδων αὐτοῦ πόθον ἐπαυλαυμάσκει τὴν ἔκδοσιν τῆς «Μεγάλης Ἑλλάδος» ἣν ἐξέδιδε κατὰ τὸ 1897. Οἱ πολυπληθεῖς ἀναγνώτται τῆς «Ἑλλάδος» θὰ τηρῶσιν εἰσέτι· ἀγαθὴν τὴν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς πορείας ἣν ἐτήρησε κατὰ τὸ ὀλιγόμηνον διάστημα καὶ ὃ ἐξεδίδετο. Καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνουσιν τὴν ἔκδοσιν προβαίνει κήρυξ μεγαλόφωνος τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ χωρεῖ ἐπὶ τὰ πρόσω ἐνθουσιώδους, ἵνα διααληθῇ εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν γωνίαν τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνικῶν πόνων. Διὰ τῆς «Μ. Ἑλλάδος» θὰ συγκεντρώσῃ ὅλην τὴν κίνησιν καὶ τὴν

Διαλέξεις τοῦ Προέδρου τῆς
Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ
κ. Ν. Καζέξη.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς πρώτης μου Δια-
λέξεως ἔλαβον ἐπιστολὰς ἐνυπογράφους παρ'
ἀνθρώπων ἐπαγγελλομένων τὸν Ἀλβανόν, μο-
λονότι φέρουσιν ὀνόματα καὶ ἐπίθετα ἑλληνι-
κά, ἀποκαλούντων τοὺς Ἕλληνας Ἀδδηρίτας
διότι ὑποστηρίζουσι τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα
τῆς Ἡπείρου καὶ διότι δὲν κηρύττουσι τοὺς
Ἀλβανούς πεπολιτισμένους. Οἱ ἀντιπρόσωποι
οὗτοι τῆς ἀλβανικῆς ιδέας ζῶσιν ἐν μέσῳ ἡμῶν
ἢ ἐν μέσῳ ἑλληνικῶν Κοινοτήτων· πολλοὶ ἐκ
τούτων ἀνετράφησαν καὶ ἐξεπαιδεύθησαν δι'
ἑλληνικῶν χρημάτων καὶ ἐν τούτοις ἀπαρνοῦν-
ται τὸν Ἑλληνισμόν. Πάντα ταῦτα εἶνε νομί-
ζω συμπτώματα ἐθνικῆς καταστάσεως οὐχὶ
εὐαρέστου, διὰ τὸ ὅπως προκαλῶ τὴν ὑμε-
τέραν προσοχήν. Ὅταν ἄνθρωποι τέως ἑλλη-
νόφρονες ὑπὸ πᾶσιν ἔποψιν ἀπαρνοῦνται τὸν
ἐθνισμόν αὐτῶν, πολλάκις ἄνευ σημαντικοῦ
συμφέροντος, καὶ προσηλυτίζονται τὸν σλαβι-
σμόν, εἰς τὸν βουλγαρισμόν, εἰς τὸν ἀλβανι-
σμόν, εἰς τὸν ρωμουνισμόν, τί ἄλλο σημαίνουν
πάντα ταῦτα ἢ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἀπώλεσε τὴν
ἐθνικὴν αὐτοῦ γοητείαν, καὶ ἀντὶ τῆς συναθροί-
ξῃ περὶ τὴν σημαίαν αὐτοῦ τοὺς ὁμογενεῖς, τοὺ-
ναντίον τοὺς ἀπομακρύνει ; Ὅταν ἄνθρωποι
ἔχων ἑλληνικὸν ἐπίθετον ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ
Ἡπειρος εἶνε ἀλβανικὴ, τὸ Σοῦλι ἀλβανικὸν
καὶ ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὀφείλομεν τὴν ἀπε-
λευθέρωσιν ἡμῶν εἰς τοὺς Ἀλβανούς κατὰ τὸν
μέγαν τῆς ἐθνεγεργσίας ἀγῶνα, τί ἄλλο πάντα
ταῦτα σημαίνουν ἢ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος
κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην διέρχεται ἐπικίν-
δυνον κρίσιν, ὥστε νὰ ἐγκαταλείπηται καὶ ὑπὸ
τῶν ἰδίων τέκνων του, νὰ χλευάζεται παρ'
αὐτῶν καὶ νὰ περιφρονῇται ; Ποία ἄλλη ἐξή-
γησις δύναται νὰ δοθῇ τοῦ θλιβεροῦ τούτου

— Ἀφίκετο ἐκ Φιλιππουπόλεως ὁ ἐκεῖς ἐκ
Φαρχαβδών φαρχακοῖσις κ. Γ. Τριανταφυλλίδης,
ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Εὐάγγελος Χατζής καὶ ἀνεχώρησε
διὰ Κωνίπολιν, ἐκ Μανάτλη ὁ κ. Νικόλαος Καρμπού-
νης μετὰ τοῦ ἐκ Φαρχαβδών νεαροῦ Μαρινά καὶ
ἀνεχώρησεν διὰ Ρωμανίαν, ἐκ Τσερβαρίου ὁ κ.
Μηνὸς Κασιάνης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σέρρας.

Κ. Κ. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ. Ἐλάβομεν δύο ἐτῶν συνδρομὴν σας καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς κολακευτικὰς φράσεις ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ φύλλου «ὄπερ, ὡς λέγετε, ἐξυπηρετεῖ» τελεσφόρος καὶ συμφέροντα τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος μας Ἑπείρου». Ἀτυχῶς οἱ περισσότεροι τῶν ἀναγνωστῶν δὲν ἔχουν τὴν αὐτὴν μὲ ὑμᾶς γνῶσιν καὶ προθυμίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων των διὰ τῆς ἀποστολῆς τῆς συνδρομῆς καὶ μὴ ἀναγκάζουν νὰ γράνωμεν τὸν καιρὸν μας εἰς ἀλληλογροφίας καὶ περικλήσεις. —

Οἱ ἐν τῇ παγκοσμίᾳ διασπορᾷ Ἕλληνες οἰκτεῖρουσιν ἰδίᾳ τὴν ἐπὶ ραθυμίᾳ πρῶτεύουσαν τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ἀνεγίνωσκον πρῶτων ἡμερῶν συγκινητικὴν ἐπιστολὴν ἐκ Σόφιας, οἰκτεῖρουσαν ὅτι ἡ πρῶτεύουσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀντὶ τῆς ὑπεκκλιῆς καὶ τῆς ἐνισχύσεως τὴν ἑλληνικὴν φιλοπατρίαν ἔχει ἀνάγκη νὰ λάβῃ ἐκ τῶν ἔξω ὁμογενῶν ἐνίσχυσιν καὶ παραβάλλουσιν τὴν φιλοπατρίαν τῶν Βουλγάρων πρὸς τὴν τῶν Ἑλλήνων. Δὲν προχωρῶ καταλαμβάνομαι ἐξ αἰσχύνης ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀγαπηκτικῆσεως, ὅσῳκις ἀναγινώσκω τὰς τοιαύτας νοουθεσίας. Ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν αἱ ξένηι προπαγάνδαι κατέλαβον ἔδαφος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ καὶ ἴσως μετὰ τινὰ καιρὸν καὶ ἐν αὐτῇ

Τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἄνω ξενοδοχείου, κειμένου ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῶν Δικαστηρίων (Θέμιδος), ἀνέλαβεν ὁ ῥέκτης καὶ τοῖς πᾶσι γνωστὸς Ἡπειρώτης Ἰωάννης Ζούγκος, ἀνακαινήσας αὐτὸ διὰ κλινοστρωμνῶν καὶ ἐπίπλων πρώτης ποιότητος. Δωμάτια εὐάερα καὶ καθαρότατα.

Ἡ Ἀγγλίς ἐγκατέστη ἐν Κύπρῳ, ἡ Γαλλία ἐν Τυνιδί, ἡ δὲ Αὐστρία κατὰ τὰς παλαιὰς παραδόσεις τῆς, ἔλαβε τὴν μεγαλειέ-
ραν μερίδα. Ἡ Γερμανία, ὁ ἀκέραιος μεσότης ἡδίκηη κατὰ τὸ φαινόμενον, διότι ἡθρύσθη ἰσως μέλλοντα πολιτικὰ ὠφελήματα ἐξωθού-
σασα τὴν Αὐστρίαν πρὸς ἀνατολάς, γνωρίζουσα τί σημαίνει τοῦτο. Ἀλλ' ἡ ταλαίπωρος Ἰτα-
λία ἀπῆλθε τοῦ Συνεδρίου μὲ κενὰς τὰς χεῖρας διότι διηύθυνε τὴν πολιτικὴν αὐτῆς εὐγενέ-
στατος ἀνὴρ, ὁ εὐλογημένος ἀληθῶς Μπενεν-
τέτο Καϊρόλι, ἀγωνιστὴς καὶ ἥρωας τῶν μεγάλων ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος τῆς Ἰταλίας ἀγώνων. Οἱ πολιτικοὶ ἐλθροὶ κατηγόρησαν αὐ-
τὸν ὡς μὴ πρακτικὸν πολιτικόν, καὶ ἠναγκά-
ζετο οὗτος νὰ ἐγκαταλίπη τὴν κυβέρνησιν εἰς δι-
εύθυνσιν πρακτικωτέραν. Ἐκτοτε ἤρξατο δραστηριωτέρα ἡ ἰταλικὴ ἐνέργεια ἐν Ἡπείρῳ.
Διὰ τὴν νὰ μὴ ἀνανεωθῶσιν αἱ παραδόσεις τῆς
αὐτοκρατορικῆς Ρώμης. Ἦδη ἀπὸ τοῦ 1860
ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν ἐλα-
ρακτήριζε τὴν Κερκυραν ὡς τὸν μέλλοντα σταθ-
μὸν τῆς ἰταλικῆς δράσεως ἐν Ἀνατολῇ, ὑπο-
δεικνύων ἅμα τὴν Ἡπείρον ὡς μέλλουσαν ἐ-
παρξίαν ἰταλικοῦ κράτους; Ἦδη ἐν ἔτει
1878 ζωηρότερον ἔτι ἐξηγείρετο τὸ ἐνστικτὸν
τῆς ἰταλικῆς φιλοκτημοσύνης καὶ εὗρίσκετο ἀν-
τιπρόσωπος αὐτῆς ἐν Ἡπείρῳ ὁ πολυθρῦλος
πρόξενος Δὲ Γκουμπερνάτης, ὁ ἡδὴ πρόεδρος
τῆς λεγόμενης ἐλληνολατινικῆς ἐνώσεως ἐν
Ρώμῃ, ἧς παράρτημα ἱδρύθη καὶ ἐν Κερκυρᾷ.
(ἀκολουθεῖ)